

Снежана и седам патуљака

Док је везла крај прозора, краљица једне далеке земље убола се иглом у прст. Истог трена капљице њене крви обојише снег који је нападао у палату кроз отворен прозор.

„Ох, Боже!“, уздахнула је краљица. „Учинио би ме тако срећном када би ми подарио кћер белу као снег, с лицем руменим као крв, и с косом црном као ебановина.“

И заиста, Бог јој је услишио жељу и подарио јој љупку девојчицу. Мајка ју је назвала Снежана, у знак сећања на дан када се за њу помолила.

На несрећу, Снежана је пребрзо постала сироче, а њен отац се оженио по други пут. Нова краљица, која је била веома лепа, једног дана је од зле виле на поклон добила чаробно огледало. Када би га краљица питала ко је најлепши на свету, огледало би је уверавало да је то она.

Једнога дана краљица је опет упитала своје огледало:

„Огледалце, огледалце, најлепши на свету ко је?“

„О, краљице! Више ниси најлепша у краљевству целом. Погледај Снежану, много је лепша од тебе.“

Краљица је побледела од беса. Толико се разљутила да је одлучила да се реши своје пасторке. Позвала је ловца и заповедила му:

„Ноћас ћеш одвести Снежану дубоко у шуму, где ћеш је убити, а мени ћеш донети њено срце.“

Затекавши се усред густе шуме, слуга се сажалио на уплакану девојчицу, па јој је поштедео живот.

An illustration of a woman with dark hair, wearing a white short-sleeved top with red trim and a long, flowing red skirt. She is standing in a forest with several tree trunks that have been painted with various colors like blue, pink, yellow, and orange. A man in a blue coat is visible in the background, walking away. The scene is framed by green vines with leaves at the top and bottom.

Снежана је
обећала да се
више неће
враћати у палату.
Човек је уловио
једну срну, извадио јој
срце и њега однео
краљици, слагавши да је
то Снежанино срце.

Када је остала сама у
шуми, Снежана је
сатима и сатима
ходила без циља, све док
није наишла на једну
изузетно малу кућу.

Неколико пута је
покуцала, али пошто
јој нико није отварао,
скупила је храброст и
сама ушла унутра. Сав
намештај и покућство беху
минијатурни: на једном столу,
осим седам тањира пуних

хране, попут оних за лутке, стајале су мајушне кашике, виљушке и ножеви.

Снежана, која је у међувремену страшно огладнела, штрпнула је из сваког тањира и гуцнула по гутљај воде из сваке чаше. Схвативши да се много уморила, спојила је седам креветића, легла преко њих и одмах заспала.

Предвече су се власници кућице вратили с посла. Беху то седам патуљака с дугим брадама и црвеним капицама. Када су упалили светло, приметили су да им је неко дирао ствари и мало се уплашили. Један од њих је тада приметио уснулу

девојку. Патуљци су окружили Снежану и добродушно и љубопитљиво је посматрали.

„Ах, како је лепа!“, углас су повикали.

И тако, не желећи да је пробуде, седморица патуљака су се снашла како су знала и умела,

полегавши по поду
да преспавају ту ноћ.

Када се Снежана
пробудила и затекла се
окружена тим малим
људима, испрва се
неописиво уплашила. Али
након што им је испричала
како је доспела до њихове
куће, патуљци су се
растужили.

„Да ли би волела да останеш
с нама?“, упитао ју је
најстарији патуљак.

„Ти би обављала
неке ситне
послове по кући,
а у замену за
то, ми бисмо
те чували.

Никоме
нећемо

дозволити да ти
науди, јер смо те одмах
много заволели.“

Снежана је без двоумљења
прихватила њихов предлог и
сместа почела да чисти и сређује кућу.
После извесног времена, краљица је опет
упитала своје огледало:

„Огледалце, огледалце, најлепши на свету ко је?“
„Истина је да си ти овде најлепша, али Снежана,
која живи у шуми с патуљцима, и даље је много
лепша од тебе“, одговорило је огледало.

Када је краљица постала свесна да ју је ловац
обмануо, прерушила се у продавачицу, па се тог
истог јутра запутила ка кућици у средишту шуме.
Претварајући се да храмље као нека старица,
приближила се кући и почела да виче:

„Ко жели да купи нешто јефтино! Траке и хаљине дивних боја!“

Снежана је провирила кроз прозор и прерушена старица ју је позвала да изађе и погледа шта то она нуди. Снежана јој је пришла и пробала једну лепу хаљину, али зла краљица је толико стегла траке око ње да је девојчица убрзо пала онесвешћена. Уверена да је коначно спровела своју освету, вратила се у палату, говорећи:

„Сада више нећеш бити лепша од мене, проклетнице!“

Када су се патуљци вратили, пронашли су Снежану наизглед беживотну, испружену на тлу. Схвативши да јој траке с хаљине притискају груди, они су их брже-боље олабавили, па је девојчица опет продисала. Патуљцима је постало јасно да је то био нови краљичин покушај освете те су посаветовали девојку да никада више не отвара врата незнанцима.

Неколико дана касније, када је краљица опет упитала своје чаробно огледало, оно јој је одговорило да је Снежана и даље најлепша у целом краљевству.

Зато је краљица одмах спремила чешљић премазан отровом, опет се преобукла у продавачицу и кренула ка шумској кућици. Угледавши Снежану крај прозора, позвала ју је:

„Сиђи овамо и погледај какве дивне чешљиће доносим!“

Толико је наваљивала да је Снежана на крају ипак сишла и дозволила да јој намести чешљић у косу. Али краљица је искористила прилику да снажно њиме загребе и Снежана је пала као да је мртва. Патуљци су се вратили и опет затекли девојку на земљи без свести.

Потражили су узрок том стању и схватили да нешто није у реду с чешљићем у њеној коси. Пажљиво су га склонили и девојчица је убрзо дошла к себи, после чега им је испричала шта се догодило.

Чим се краљица вратила у своју палату, питала је своје огледало:

„Огледалце, огледалце, најлепши на свету ко је?“

Огледало је узвратило да је Снежана и даље најлепша. Њен гнев је био незаустављив и решила је да је једном засвагда докрајчи. Овога пута спремила је примамљиву али отровну јабуку, оденула се као обична сељанка и још једном се упутила ка дому патуљака.

„Продајем укусне јабуке!“, повикала је испод прозора.

